

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-16
Besvaras senast
2021-02-24 kl. 12.00

Till statsrådet Märta Stenevi (MP)

2020/21:1823 Tillgång till bostad för våldsutsatta efter skyddat boende

"Pappa slog mamma så hårt så hon bara ramlade ihop på golvet." Det är ett citat som många barn som lever med våld i nära relation i sin närhet, kan känna igen sig i.

När det värsta som kan hända händer, måste samhället stå upp och skydda, ställa till rätta och värna om den eller de som har blivit utsatta. Våld i nära relation är en av de värsta saker som kan hända, och är det barn med i bilden är det en extra utsatt situation som samhället måste ta hänsyn till på flera olika nivåer.

Barn har rätt till en trygg uppväxt, fri från alla former av våld. Trots det vistas varje år flera tusen barn i skyddat boende för att de ska komma bort från våldsamheter. Det sista de behöver är att alla trygga grundstenar som de har rätt till slits bort från dem. Det är tillräckligt jobbigt för dem att de inte får träffa sina vänner och släkt eller gå i skolan, som förmodligen varit en stor trygghetspunkt för dem i den tragiska livssituation de har befunnit sig i.

Att bo på skyddat boende för ett barn är en extraordinär situation och det är samhällets skyldighet att hjälpa barnet till att få en så "normal" tillvaro som möjligt. Barnets livssituation har redan påverkats av våld, och uppbrottet hemifrån påverkar deras uppväxt, relationer med familj, släkt och vänner samt deras hälsa och utveckling.

I rapporten *Min tur att berätta*, som Sveriges Stadsmissioner och Bris gjort med utgångspunkten barns rättigheter enligt barnkonventionen, pekar de på flera förbättringsområden för barn som vistas i skyddat boende. Att det krävs förändringar på samhälls nivå för att varje barn ska få sina grundläggande rättigheter tillgodosedda. Det finns dock många problem som uppstår och som gör att barnets rättigheter inte kan tillgodoses.

Ett tydligt exempel på detta är att det inte finns någon regel eller bestämmelse för kommunerna att de ska se till att boendesituationen för barnet och dess vårdnadshavare löser sig snabbt och smidigt när de kommer från det skyddade boendet. Att kommunerna måste se till att det finns en lämplig bostad tillgänglig i dessa avseenden. Utifrån ett barnperspektiv och med hänsyn till barnkonventionen ska inte ett enda barn stå utan permanent bostad efter att ha kommit från ett skyddat boende.

Med hänvisning till ovan vill jag ställa följande fråga till statsrådet Märta Stenevi:

Hur ämnar statsrådet verka för att säkerställa att alla våldsutsatta människor/barn, oavsett vilken kommun de bor i, snabbt får tillgång till en bostad efter att de kommer från ett skyddat boende?

.....

Marléne Lund Kopparklint (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander